

L'obscurantisme és entre nosaltres

Text > GERARD BAGUÉ, director

Si avui hi ha estats, ciutats, empreses, grans mandataris internacionals o tristos mortals que encara es resisteixen a creure en l'escalfament global del planeta i en els ja irreversibles efectes del canvi climàtic, no és només per estultícia o egoisme, sinó també per una atàvica desconfiança en el mètode científic. Són els mateixos que poden creure en coses com la reencarnació, l'equanimitat de la justícia espanyola o la capacitat de cura de l'homeopatia.

El canvi climàtic és un camp de batalla on, a mesura que es vagin acumulant les evidències (i les inundacions, les sequeres i els fenòmens climàtics més extrems), tothom s'acabarà situant en el rengle dels bons. Els egoistes es-

peraran a fer-ho al darrer moment. Són conscients que un any més de consum de combustibles fòssils i de fàbriques fumejants suposarà guanys milionaris per a una colla d'aprofitats. Segurament hi ha *lobbys* disposats a gratificar esplèndidament els polítics que facin l'estàtua per més temps.

Però el combat contra el canvi climàtic no és només el dels interessos econòmics dels qui reescalfen i contaminen. És també el combat contra els qui asseguren amb desvergonyiment que sempre hi ha hagut hiverns càlids, pluges torrencials i sequeres severes. És una lluita contra aquest obscurantisme de barra greixosa de tasca de raval que costa de matar del tot. Al meu entorn sento veus contràries al pla del Govern de l'Estat que pretén expulsar les pseudociències dels centres sanitaris i de les universitats, on ha de regnar el saber contrastat i el rigor

acadèmic. Cal creure en la ciència fins a les darreres conseqüències. Em sorprèn la doble moral de les farmàcies que es guanyen la vida venent medicaments que han superat estrictes assajos clínics i que són capaces d'anunciar als seus aparadors les innòcues i fraudulentament boletes de sucre. Reconec la meua radicalitat en aquest assumpte. Des de fa uns anys m'he convertit en martell dels creients en l'homeopatia. M'he enfangat en pesadíssimes discussions on

els meus oponents han acabat acorralats, penjant del buit, aferrats a un únic argument: a mi em va funcionar!

Puc declarar amb orgull que si algú posa al Google la paraula *homeopatia* seguida de *Star Wars*, li surt en primer lloc l'entrevista

que vaig fer al biòleg gironí Jesús Purroy: «L'homeopatia és com la saga *Star Wars*: tot encaixa però no té relació amb el món real».

I ara que hi som, també trobo sensacional que en la definició de *pseudociència* de la Viquipèdia s'esmenti que «un nombre creixent d'especialistes considera que les teories conspiratives són una forma de pseudociència social». Topo també massa sovint amb il·luminats que escampen versions alternatives *xupiguais*, simplificades i maniquees de la realitat, en què els mitjans de comunicació de masses, els diaris o les revistes com la que teniu a les mans són en realitat vehicles intoxicants al servei d'interessos ocults i inconfessables. O sigui que aneu amb compte. També n'hi ha de convençuts que l'escalfament global és l'enèsima teoria de la conspiració.

>> L'entrada a la Bisbal, inundada després d'unes fortes pluges. (Autoria: PERE DURAN)